

ОСОБЕНО МНЕНИЕ

на съдията МЛАДЕН ДАНАИЛОВ по конституционно дело № 21/93 г.

Считам за неправилно определението на Конституционния съд от 24.02.1994 г. по к.д. № 21/1993 г., с което са отклонени искането на 46 народни представители от 56-о Народно събрание за установяване на противоконституционност на решението на Народното събрание от 17.09.1993 г. по доклада на Временната анкетна комисия за проучване и установяване на факти, свързани с нарушаване принципа на доброволността при определяне на етническата принадлежност на учениците от общините Якоруда и Гоце Делчев (ДВ, бр.84/01.10.1993 г.) в частта му относно свободния избор на вероизповедание и определяне на етническата принадлежност и искането на 6 народни представители по въпроса за съответствието на същото решение с Международния пакт за гражданските и политическите права.

За да отклони исканията и прекрати делото, съдът приема, че е сезиран от две самостоятелни групи народни представители с две различни искания и че нито една от тях не може да сезира съда, защото не отговаря на изискванията на чл.150, ал.1 от Конституцията.

Този извод е неправилен. От съдържанието на искането на групата от 48 народни представители е видно, че те искат обявяване противоконституционност на решението на Народното

събрание, защото според тях то противоречи на чл.13, ал.1 и 2 и чл.37, ал.1 от Конституцията и на чл.18 и 27 от Международния пакт за гражданските и политически права. От друга страна, шестимата народни представители, подписали "особено мнение", уточнено по указание на съда в писмото им от 28.01.1994 г., също поддържат, че решението на Народното събрание е противоконституционно, но според тях искането на основната група народни представители не посочвало и не аргументирало достатъчно ясно коя разпоредба и кой принцип на Конституцията на Република България са нарушени. Заедно с това искат съдът да се произнесе по въпроса за съответствието на решението с Международния пакт за гражданските и политически права на основание чл.149, ал.1, т.4 от Конституцията.

Явно е, че народните представители от основната група и тези, подписали "особеното мнение", поддържат едно и също искане, а именно - съдът да се произнесе по въпроса за конституционосъобразността на решението на Народното събрание за съответствието му с Международния пакт за гражданските и политическите права - по чл.149, ал.1, т.2 и 4 от Конституцията.

Като се има предвид това и обстоятелството, че конституционният съд е сезиран в един и същи ден и основното искане и "особеното мнение" са подадени в съда заедно, считам, че е налице едно съвместно искане по чл.149, ал.1, т.2 и 4 от Конституцията.

След като от общия брой на народните представители, подписали основното искане, отпаднат Ангел Димов и Христо Атанасов, които оттеглили подписите си с писмени молби, и Марин Димитров, които към момента на сезиране на конституционния съд не е имал качеството на народен представител, остават повече от 48 народни представители.

При това положение са налице изискванията на чл.150, ал.1 от Конституцията и съдът трябваше да приеме искането за разглеждане и да се произнесе по него с решение.

Младен Данаилов